

آزمایشگاه سیستم عامل دستورکار ۶

بخش اول: پشتیبان گیری و فایلهای آرشیو

بهترین راه برای محافظت از دادههای مهم و حیاتی پشتیبان گیری از آنها و نگه داری نسخه پشتیبان در محل دیگر است که می توان پارتیشن دیگری از دیسک و یا DVD و DVD و یا هر سیستم دیگری در شبکه باشد. بهتر است در فواصل زمانی منظم و یا حداقل قبل و بعد از هر تغییر در سیستم، از دادههای مورد نظر و مهم پشتیبان گیری نماییم. معمولاً از دایر کتوریهای home $\sqrt{\text{var}}$ /etc/ $\sqrt{\text{boot}}$ /opt/ $\sqrt{\text{poot}}$ /root/

سیاستهایی که برای تهیه پشتیبان مطرح هستند عبارتند از:

- full backup بهیه فضای ذخیرهسازی و صرف باید از تمامی اطلاعات پشتیبان گیری می شود. از نقطه نظر تهیه فضای ذخیرهسازی و صرف زمان به صرفه نیست.
- ۲- differential backup یا پشتیبان گیری تفاضلی: در ابتدا یک پشتیبان کامل گرفته می شود و دفعات بعد فقط اطلاعاتی که از زمان پشتیبان گیری اولیه تغییر از زمان پشتیبان گیری اولیه تغییر کرده است فقط پشتیبان گیری می شود. در این روش زمان کمتری صرف پشتیبان گیری می شود اما در عوض بازیابی اطلاعات زمان بیشتری لازم دارد و به هنگام بازیابی اطلاعات باید پشتیبان اولیه و یکی از نسخههای پشتیبان بعدی را داشته باشیم.
- The Incremental backup یا پشتیبانگیری افزایشی: در این روش ابتدا یک پشتیبان کامل گرفته می شود و دفعات بعد فقط اطلاعاتی که نسبت به نسخه پشتیبان قبلی تغییر کردهاند پشتیبانگیری می شوند. در این روش هم پشتیبانگیری سریع ولی بازیابی زمانبر است. و به هنگام بازیابی اطلاعات باید پشتیبان اولیه به علاوه تمام پشتیبانهایی که در طول زمان ایجاد کردیم را داشته باشیم نه فقط یکی از نسخههای پشتیبان را.
 - عملیات پشتیبان گیری را میتوان توسط سرویس cron به طور خودکار انجام داد.
- دستور tap archive) tar): توسط این دستور می توان تمام اطلاعات را بستهبندی و بایگانی (archive) کرد. یعنی چندین فایل و دایرکتوری را در قالب یک فایل بایگانی یا آرشیو نمود.

نام فایل tar option مبدا مقصد ممبدا

مقصد محل نگهداری فایل پشتیبان است.

مبدا فایلهایی است که قرار است از آنها پشتیبان تهیه کنیم.

فایل به آرشیو موجود از قبل اضافه می کند.	-r	ايجاد أرشيو	-с
برای پشتیبان گیری از کل محتوای یک دایرکتوری	-P	حقوق دسترسی فایل حفظ میشود.	-р
برای پشتیبان گیری تفاضلی به کار میرود.	-g	نام فایل أرشیو را مشخص می کند.	-f
برای بهروزرسانی آرشیو پس از تغییر فایلهایی که قبلا آرشیو شدهاند.	-u	فایلهای اصلی و آرشیو را مقایسه میکند.	-d
برای فشردهسازی (zipکردن) فایل آرشیو یا برنامه zip	-Z	برای استخراج أرشيو	-X
برای فشردهسازی فایل آرشیو با برنامه bzip2	-j	دایر کتوری فعلی را برای بازیابی استفاده نمی کند.	-C
برای حذف فایل از آرشیو	delete	محتویات اَرشیو را نمایش میدهد.	-t
برای استفاده از چند وسیله پشتیبان گیری. (multi-volume) چه در زمان آرشیو کردن چه در زمان استخراج			-M

• دستور copy in/out: نام این دستور مخفف copy in/out است.

برای تهیه نسخه پشتیبان	-О
برای بازیابی نسخه پشتیبان	-i

بخش دوم: زمانبندی برنامهها

در بسیاری از مواقع لازم است که عملیاتهایی مانند پشتیبانگیری از اطلاعات سیستم، پاک کردن اطلاعات اضافه کاربران را در زمانهایی که بارِکاری سیستم کم و در وضعیت مناسبی است (مانند نیمه شب که کاربران لاگین نیستند) انجام داد. بنابراین نیاز داریم که دستورهایی (یا اسکریپتهایی) برای منظورهای مختلف بنویسیم تا کارهای موردنظرمان را انجام دهند و سپس با استفاده از ابزارهای زمانبندی، این اسکریپتها را به طور خودکار در تاریخ و زمان معین اجرا نمود.

• دستور at:

از این دستور برای اجرای خودکار برنامه فقط برای یکبار استفاده میشود. برای اجرای این دستور ابتدا دستور زیر را تایپ کنید.

sudo apt install at

یعنی میخواهیم کاری را یکبار در زمانی خاص در آینده انجام دهیم. پس از اجرای دستور at وارد محیط at میشویم و میتوانیم دستورهای موردنظرمان را که قرار است در موعد مقرر اجرا شوند را خط به خط وارد نماییم.

تاریخ و زمان مورد نظر at

برخی از پارامترهایی که در دستور at به کار میروند عبارتند از:

now: به معنای اجرای دستور مورد نظر در زمان فعلی است.

m: پس از اتمام کار، یک ایمیل به کاربر مربوطه ارسال می شود.

c: برای دیدن محتوای job

at –c jobid

d-: برای حذف job

at –d job

q letter -: کار را صفبندی میکند و letter یعنی حروف a-z و هرچه به حرف z نزدیکتر میشویم اولویت اجرای کار کمتر است.

at now $+2 \min -q v$

- now +3 min یعنی اجرای کار مورد نظر در ۳ دقیقه بعد.
- now +3 hours: یعنی اجرای کار مورد نظر در ۳ ساعت بعد.
- now +3 days: یعنی اجرای کار مورد نظر در ۳ ساعت روز بعد.
 - now +3 weeks: یعنی اجرای کار مورد نظر در ۳ هفته بعد.
 - now +3 months: یعنی اجرای کار مورد نظر در ۳ ماه بعد.
 - tomorrow: یعنی اجرای کار مورد نظر در فردا.
 - teatime: یعنی اجرای کار مورد نظر در ساعت ۴ بعد از ظهر.
 - midnight: یعنی اجرای کار مورد نظر در نیمه شب.

مثال)

at now

at> ls - l >> f1

at > echo "finished" >> f1

Ctrl+D

در این مثال با وارد نمودن دستور at now به سیستم می گوییم یک کار را برای ما همین الان انجام دهد و سپس با دیدن at پرامپت at شروع به وارد نمودن دستورها می نماییم و در انتها با at به کار خاتمه می دهیم . حالا تمام دستورهایی که وارد نمودیم اجرا می شوند.

at now +3 min -f ff1

در اینجا دستورهای فایل ff1 سه دقیقه بعد به طور خودکار اجرا می شوند.

برای مشاهده لیست برنامههایی که توسط دستور at زمانبندی کردیم، از فرمانهای at -1 یا at استفاده می کنیم. برای حذف کار از دستورهای زیر استفاده می کنیم:

at –d jobid

atrm jobid

دو فایل پیکربندی در رابطه با دستور at وجود دارند که عبارتند از:

- etc/at.allow/ فقط کاربرانی که در فایل آورده شده شدهاند می توانند دستور at را اجرا کنند.
- etc/at.deny/: فقط کاربرانی که در این فایل آورده شدهاند نمی توانند دستور at را اجرا کنند.

نحوه کارکرد این فایلها به شرح زیر است:

اگر هر دو فایل موجود باشند فقط کاربرانی که در فایل at.allow هستند حق اجرای at را دارند و فایل at.deny در نظر گرفته نمی شود.

و اگر هیچکدام از این فایلها موجود نباشند بهجز root هیچ کاربر دیگری حق اجرای دستور at را ندارد.

- دستور cron: این برنامه کارهایی که در فایل etc/crontab/ تعریف شدهاند را در موعد مقرر انجام می دهد. فایل او خدر در موعد مقرر انجام می دهد. فایل /etc/crontab/ فرمت خاصی دارد سطرهای این فایل از هفت فیلد تشکیل شده است که پنج فیلد اول از سمت چپ زمان اجرای دستور یا کار مورد نظر را تعیین می کنند و فیلد ششم نام کاربری را که دستور یا کار تحت نام وی اجرا می شود را تعیین می کند و فیلد آخر (هفتم) دستور یا برنامه ای که قرار است اجرا شود را تعیین می کند.
- فیلد اول از سمت چپ معرف دقیقه (m) است که شامل ۵۹-۰ است. اگر در این فیلد 5/* آورده شود یعنی هر ۵ دقیقه یکبار.
 - فیلد دوم از سمت چپ معرف ساعت (h) است که شامل مقادیر ۲۳-۰ است. اگر * در این فیلد باشد یعنی هر ساعت.
 - فیلد سوم از سمت چپ معرف روز از ماه (dom) است که شامل مقادیر ۱-۳۱ است.
 - فیلد چهارم از سمت چپ معرف ماه از سال (mon) است که شامل مقادیر ۱-۱۲ است.
 - فیلد پنجم از سمت چپ معرف روز در هفته (dow) است که شامل مقادیر ۷-۰ است.

(۰و۷ یعنی یکشنبه، ۱ یعنی دوشنبه، ۲ یعنی سه شنبه، ۳ یعنی چهارشنبه، ۴ یعنی پنجشنبه، ۵ یعنی جمعه و ۶
یعنی شنبه)

هر کاربر می تواند برای خودش فایل crontab داشته باشد که در مسیر var/spool/cron/ قرار می گیرد. هر کاربر می تواند با دستور

نام فایل crontab

فایل crontab خودش را بسازد.

خود سیستم نیز فایل crontab اش در مسیر etc/cron.d/ یا etc/cron.d/ قرار دارد.

مانند دستور at در اینجا نیز دو فایل etc/cron.allow/ و etc/cron.deny/ کاربران مجاز و غیر مجاز برای اجرای cron و استفاده از سرویس cron را مشخص می کنند.

فایل crontab را برای کاربر مورد نظر در مسیر: نام کاربر /var/spool/cron/ ایجاد می کند.	-e
محتویات فایل crontab را نمایش میدهد.	-1

مثال)

30 14 5 * * tar –czf backup1.tar.zip

خط بالا در فایل crontab یعنی در ساعت ۱۴:۳۰ در پنجم هر ماه پشتیبان گیری از دایر کتوری خانگی کاربر انجام شود.

کاربر root می تواند فایل crontab مربوط به هر کاربری را تغییر دهد.

با دستور crontab و استفاده از پارامترهای مربوطه می توان این کار را انجام داد.

مثال)

crontab -e -u user1

این دستور موجب تغییر فایل crontab مربوط به کاربر user1 می شود.

با پارامتر r– می توان فایل crontab را حذف نمود.

crontab -r -u user1

یک سری دایر کتوریها وجود دارند که عبارتند از:

/etc/cron.hourly

/etc/cron.daily

/etc/cron.weekly

/etc/cron.monthly

که می توان از آنها برای انجام عملیات خاص به طور ساعتی، روزانه، هفتگی، و ماهانه استفاده نمود. کافی است که دستورهایی که قرار است در این زمانها اجرا شوند را در قالب یک فایل ذخیره نماییم و آن فایل را بسته به اینکه در چه زمانهایی قرار است اجرا شود در یکی از دایر کتوریهایی نامبرده قرار دهیم. با این کار عملیات مندرج در آن فایل به طور مشخص شده انجام می شوند.

فایلهای درون این دایر کتوریها به ترتیب حروف الفبایی اجرا می شوند پس اگر بخواهیم فایل اول همه اجرا شود باید نام آن فایل را طوری انتخاب کنیم که اول از همه اجرا شود .

داخل فایل etc/crontab/ چند سطر برای این منظور اختصاص داده شده است که زمان اجرای کارها تحت این دایرکتوریها را مشخص می کند. عبارت run-parts که قبل از نام دایرکتوریهای مذکور آمده است موجب اجرای تمامی فایلهای درون دایرکتوری مربوطه می شود .

به طور پیش فرض نتیجه حاصل از اجرای دستور cron به کاربری که آن را اجرا کرده توسط ایمیل ارسال میشود.

• دستور anacron:

برای انجام کارهای زمانبندی شدهای که در موعد خود به دلیل خاموش بودن سیستم انجام نشدهاند میتوان از دستور anacron استفاده کرد .

دستور anacron نیز دستورهای درون فایل /etc/anacrontab را اجرا می کند. پس از اینکه برنامه anacron نصب و سرویس مربوطه شروع به کار کرد، سیستم هر بار که روشن شود anacron بررسی می کند و اگر کارهایی باید سر زمان خاصی اجرا می شدند ولی اجرا نشدهاند، آنها را تشخیص داده و اجرا می کند.

بخش سوم: فشردهسازی فایلها و دایر کتوریها

برنامه فشردهسازی لینوکس عبارتند ازgzip ، zip و gzip فایلهایی که با zip فشرده میشوند پسوند zip. و فایلهایی که با bzip2فشرده میشوند پسوند bzip2. و فایلهایی که با bzip2فشرده میشوند پسوند bzip2. دارند .

• دستورzip:

این دستور قابلیت تهیه نسخه آرشیو را هم دارد.

مقصد مبدا zip option

به صورت بازگشتی محتویات درونی دایرکتوری را فشرده میکند.	-r
برای رمزگذاری	-е

فایل ورودی را در فایل فشرده حذف می کند.	-d
برای تست سلامت فایل آرشیو	

• دستور gzip:

می توان به کمک این برنامه یک یا چند فایل را فشرده نمود. اگر چند فایل را با این دستور فشرده نماییم تک تک فایلها را جداگانه فشرده می کند.

نام فایلgzip

برای استخراج فایل فشرده از دستور gunzip استفاده می کنیم:

gunzip نام فایل فشرده.gz

همچنین از دستور gzip با پارامتر d نیز می توان برای استخراج فایل فشرده شده استفاده کرد. اگر چند فایل را ابتدا توسط دستور tar به یک فایل آرشیو تبدیل کرده باشیم و سپس توسط gzip آن را فشرده کرده باشیم، برای استخراج ابتدا با دستور gunzip آن را از gunzip آن را از gunzip حالت آرشیو خارج می کنیم. پسوند فایلی که اول آرشیو شده و بعد فشرده شده gunzip است .

• دستور bzip2: مانند دستور gzip است و با دستور bunzip2 و یا دستور bzip2 –d فایل فشرده خارج و محتویاتش را استخراج می کنیم.

نام فایل bzip2

bunzip2.نام فايل فشرده bunzip2

میزان فشرده سازی را با اعداد صفر تا ۹ مشخص می کنیم. اعداد بزرگتر حاکی از فشرده سازی بیشتر هستند. می توان این مسئله را به شکل پارامتر در دستورهای فشرده سازی به کار برد.

نام فایل8- gzip

• دستور split با این دستور میتوان یک فایل را به چند فایل تقسیم کرد.

سایز به بایت نام فایل split –b

سایز فایلهای حاصل از شکستن فایل به بایت

برای جمع کردن تکهها و ایجاد فایل اولیه از دستور cat استفاده می کنیم.

cat file1 file2 file3 > file

بخش چهارم: نصب برنامههای نرمافزاری

apt یکی از برنامههای موجود در توزیع debian بوده و مخفف Advanced Packaging Tool است. این برنامه شامل دستوراتی برنامههای از برنامههای موجود در توزیع debian بوده و مخفف apt برای مدیریت بستهها (ازجمله حذف و نصب نرمافزارها) است. دستورات apt برنامههای از لیست مخازن رسمی اوبونتو استفاده می کنند. این ابزار بهطور خود کار پیشنیازهای (dependency) برنامه مورد نظر را شناسایی و نصب می کنند، یعنی در هنگام نصب یک بسته، کتاب خانههای موردنیاز برای اجرای آن دریافت و نصب می شوند.

ليست مخازن

apt برای نصب نرمافزار (بسته) به یک لیست مخازن (repository) نیاز دارد. در لیست مخازن آدرسی از آرشیو نرمافزارها قرار دارد. در لیست مخازن در debian و توزیعهای مبتنی بر آن (اوبونتو و ...) یک فایل متنی به نام sources.list است که دارد. منظور از لیست مخازن در etc/apt/sources.list و توزیعهای مبتنی بر آن (اوبونتو و ...) یک فایل متنی به نام etc/apt/sources.list در مسیر

در debian و توزیعهای مبتنی بر آن، فرمت بستههای مخازن deb.بوده و بستههای دارای این فرمت کامپایل شده هستند. (هر توزیع لینوکسی یک لیست مخازن متفاوت دارد.)

ویرایش این فایل نیازمند اجازه کاربر ریشه یا root است، درنتیجه دستور sudo را در ابتدای دستور قرار میدهیم.

اوبونتو مخازن مختلفی به نامهای زیر دارد.

- main: نرمافزار آزاد و متنباز با پشتیبانی تیم اوبونتو
- universe: نرمافزار آزاد و متنباز با حمایت جامعه
- restricted: درایورهای اختصاصی برای دستگاهها
 - multiverse: نرمافزار غیرآزاد با کپیرایت
- canonical partners. نرمافزارهای اوبونتو برای شرکای خود

apt دستورات

برای استفاده از ابزار apt، باید از دستورات زیرمجموعه آن، مانند apt و apt show و apt list استفاده کرد. اجرای دستورات عمیشود نیازمند کاربر ریشه یا root است زیرا این دستورات باعث تغییراتی شامل نصب، حذف و ... در فایلهای اصلی سیستم می شود درنتیجه باید این دستورات با sudo همراه شود.

• بهروزرسانی لیست نرمافزارهای مخازن: بیش تر بستههای (نرمافزارهای) موردنیاز در لیست مخازن رسمی قرار دارند اما با اضافه کردن مخزن جدید و یا برای نصب نرمافزار باید این لیست را بهروزرسانی کنیم تا توسط apt شناخته شده و

قابل نصب باشند. این مخازن روی اینترنت هستند و همواره در حال توسعهاند. قبل از نصب نرم افزار در لینوکس باید لیست بستههای موجود در مخازن را با دستور زیر آیدیت کنیم.

sudo apt update

آپدیت کردن همه نرمافزارها: برای بهروزرسانی همه نرمافزارهای موجود بر روی سیستم، میتوانید از دستور زیر
استفاده کنید:

sudo apt upgrade

بهروزرسانی کامل: برای آپدیت و نصب پیش نیاز نرمافزارها، حذف و نصب مجدد نرمافزارهای ناسازگار از دستور زیر
استفاده کنید:

sudo apt full-upgrade

• ارتقا به نسخه جدید اوبونتو: درصورتی که نسخه جدیدی از اوبونتو در دسترس باشد می توانید با دستور زیر، اوبونتو را بهروزرسانی کنید:

sudo do-release-upgrade –d

دقت کنید که اگر اتصال اینترنت ضعیف یا نامطمئنی دارید، استفاده از این دستور توصیه نمی شود. چون ممکن است هنگام دانلود بسته ها تداخلی ایجاد شود و روند به روزرسانی را مختل کند.

• نصب نرمافزار:

نرمافزارهای موجود در مخازن را میتوانید با استفاده از دستور installنصب کنید. برای مثال، برای نصب نرمافزار vlcمیتوانید این دستور را اجرا کنید:

sudo apt install vlc

با دستور بالا بهطور پیشفرض آخرین نسخه برنامه نصب میشود اما اگر شما نمیخواهید آخرین نسخه را نصب کنید، میتوانید شماره نسخه مورد را مشخص کنید.

sudo apt install vlc=2.1.4

برای نصب چندین نرمافزار میتوانید نام نرمافزارها را با فاصله (Space) جدا کرده و تنها یکبار آن دستور را اجرا کنید. برای مثال:

sudo apt install vlc gedit firefox

بستههای دانلود شده در مسیر/var/cache/apt/archives ذخیره می شود.

تمرين:

- ۱- از محتوای دایر کتوری خانگی خود در مسیر دایر کتوری خانگی کاربر root پشتیبان فشرده تهیه کنید.
- ۲- نام کاربری و دایرکتوری خانگی تمام کاربران را از فایل etc/passwd/ استخراج نموده و در فایلی به نام people ذخیره و سپس آن فایل را فشرده نمایید.

- ۳- ترتیبی دهید تا به طور خودکار هر جمعه ساعت ۱۰ شب محتویات دایرکتوری tmp/ پاک شود.
 - ۴- دستوری بنویسید که ۵ دقیقه بعد در فایلی به نام test.txt زمان سیستم ذخیره شود.